

Čekam

(Sabine Nagy)

Sâm sam.

Oženjen više nisam. Imam sina Leona koji me čeka već trinaest godina. Prekjučer je slavio trideseti rođendan. Smio sam ga nazvati kako bih mu čestitao rođendan. Jako sam se radovao što ga čujem. Ima ugodan glas. Muški. Leon ima sina. Mojega unuka. Njega još ne poznajem, ali uskoro ćemo se upoznati.

Trebam još malo biti strpljiv, moram još malo pričekati. Točno 203 dana. Onda ću svojega sina zagrliti i reći mu koliko mi je žao što nisam mogao biti uz njega kada je položio ispit zrelosti, kada je morao zaraditi novac za studij, kada je imao skijašku nesreću i kada se oženio. On će mi predstaviti svoju obitelj u stanu u kojem još nikada nisam bio. Upoznat ću njegove prijatelje koji mu toliko znače i s kojima je toliko doživio. Zamolit ću ih da mi ispričaju barem neke od tih doživljaja.

Trenutačno ne mogu sam odlučiti kada ujutro ustati, kada ručati, kada izlaziti, a kamoli kamo izlaziti. Namještaj ne mogu mijenjati. Sve ostaje na svojem mjestu, već godinama. Krevet u kutu, stol i stolica ispred prozora nasuprot krevetu, a umivaonik lijevo od ulaznih vrata. Ah, da, slike na zidovima. Njih mijenjam. Otprilike mjesečno. Da ne buljim stalno u isto. Izrežem slike iz novina koje mi susjed pokloni nakon što ih pročita.

Za 203 dana počinje novi život.

Neću se ustati u pet nego u šest. Poslije doručka ići ću po novine na kiosk. Svaki dan ću ih kupiti na nekom drugom kiosku. Nakon čitanja dat ću ih nekome. Ako ih netko želi. Hodat ću po cijelom gradu, upoznat ću ljude i razgovarati s kime želim. Jest ću kada budem gladan. Tražit ću posao i radit ću kao lud. Bit ću marljiv. Ići ću na putovanje, možda sa svojim unukom. Vozit ću auto, nema veze kakav. Vozit ću. Slobodno ću odlučiti kamo. Šetat ću šumom i gledati životinje. Nabavit ću psa iz azila i pružiti mu nov život. Navečer ću popiti čašu vina uz film koji sam ja izabrao da gledam. Ići ću na spavanje kad god želim u krevet koji neće stajati u kutu.

Prije trinaest godina učinio sam tešku pogrešku. Opljačkao sam banku.

Pisanje

Pročitao/-ala si tekst *Čekam* koji te potaknuo na razmišljanje. Naravno, svi mi nešto čekamo. Napiši 120 do 150 riječi o tome što pojedini ljudi čekaju, gledano iz perspektive...

bolesnika / bebe / ministra zaštite okoliša / starca / trudne žene / zaljubljenog dječaka / pisca / glumice! (Izaberi neku osobu!)